

[Ministeren for offentlige arbejder.]

man som princip sætter dommere ind i taksationskommissionen, da det jo er dommere, der skal have med sagerne at gøre, for så vidt man appellerer til landsretten og senere til højesteret; men som sagt, det er et spørgsmål, der kan diskuteres videre.

Det ærede medlem frk. Helga Pedersen var dernæst inde på — og jeg synes, det var, ligesom det ærede medlem lagde mest vægt på netop dette — ministerens beføjelser, altså undertegnede beføjelser ifølge §§ 11 og 12 og andre steder i lovforslaget, og det ærede medlem forstod ikke rigtigt, hvor justitsministeren havde været henne ved behandlingen af dette lovforslag. Jeg kan trøste det ærede medlem med, at justitsministeren har været på færde, og justitsministerens opfattelse ligger ikke så forfærdelig langt fra det ærede medlems. Men i regeringen har vi altså valgt at fremsætte lovforslag på dette område sådan som kommissionen har givet udtryk for det, og jeg tror, når alt kommer til alt — ikke, at jeg gerne ser så mange beføjelser som muligt henlagt til ministeren — at vi under udvalgsarbejdet vil konstatere, at det i praksis vil være den rigtigste ordning; men som sagt, også på dette område er jeg meget modtagelig for ønsker fra anden side og vil gerne give udtryk for velvilje med hensyn til at behandle hele dette spørgsmål.

Det ærede medlem hr. Hagen Hagensens spørgsmål med hensyn til en samlet ordning har jeg besvaret; det behøver jeg ikke at gentage.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh spurgte, om det var nødvendigt med to kommissarier. Jeg kan allerede på nuværende tidspunkt sige — selv om jeg forstod, at det ærede medlem gerne ville vente med besvarelsen — at jeg tror, det er nødvendigt. Jeg forstår det ærede medlems bestræbelser for at spare penge, og vi kan alle sammen være enige i, at det er ønskeligt, men vi lever vel i en tid, hvor der ikke bliver mindre at gøre på dette område, hvor udviklingen tværtimod vil gå i den retning, at der bliver mere og mere at bestille, efterhånden som mere og mere anlægsarbejde skal udføres under staten. Jeg kan til belysning af dette forhold nævne — det kan måske også sige lidt om andre ting — at der i året 1963 alene efter forordningen af

5. marts 1845, der jo ikke gælder i alle tilfælde, blev behandlet i alt 690 sager. Det kan måske være af interesse i samme forbindelse at oplyse, at af disse 690 sager blev der sluttet forlig i de 570, således at kun 120 gik til taksation. Disse tal siger jo lidt om, hvor meget der er brug for taksation og domstole. Hvis vi skulle have domstolssagerne med, blev det et langt, langt lavere tal. Det overvejende antal sager ordnes altså ved forlig, og det siger noget om, at kommissarier har noget at bestille.

Det ærede medlem hr. Arne Larsen var så venlig i forbindelse med denne sag at nævne, at det ærede medlems parti gerne ville være med til at give den lov om ekspropriationer, som vi må behandle hvert år, en længere varighed. Det takker jeg for. Jeg kunne godt ønske, at det, når vi kommer til denne lovs årlige behandling, var en opfattelse, der blev delt af alle, fordi det ville være gavnligt, om vi fik en lov, der løb nogle år ad gangen. Det har vi forsøgt tidligere uden at kunne komme igennem dermed, og jeg skal da gerne prøve, om der nu er bedre håb og bedre stemning over for et sådant lovforslag i det høje ting.

Med disse bemærkninger tror jeg, jeg har været inde på de principielle ting, der har været fremme, og jeg skal slutte med at sige, at for mig står det sådan, at det afgørende i denne sag er, at det i en tid, hvor der skal finde mange ekspropriationer sted, gælder om af hensyn til hele samfundets ve og vel at værne borgerne så godt som muligt. Det er bl. a. det, som dette lovforslag tager sigte på. Jeg takker altså endnu en gang for velvillig behandling og håber, at vi i det udvalgsarbejde, som nu skal finde sted, kan finde frem til en enstemmig opfattelse af tingene.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Aage Knudsen: Jeg foreslår, at de to lovforslag henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.